

Katowice, dnia 20 stycznia 2025 r.

Dr hab. Agnieszka Piwowarczyk
Uniwersytet Śląski w Katowicach
Wydział Prawa i Administracji
Instytut Nauk Prawnych

Recenzja rozprawy doktorskiej mgr Żanety Urbaniak
pt. *Kontrakt menedżerski w zamówieniach publicznych*

W związku z postanowieniem Komisji Uniwersytetu Łódzkiego do spraw stopni naukowych w dyscyplinie nauki prawne, podjętym na posiedzeniu w dniu 25 października 2024 r. powołującym mnie w charakterze recenzenta w postępowaniu w sprawie nadania Pani Żanecie Urbaniak stopnia doktora w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne, przedkładam – zgodnie ze swoją powinnością – recenzję rozprawy doktorskiej pt. *Kontrakt menedżerski w zamówieniach publicznych*.

1. Wybór tematu rozprawy, cel pracy, metoda badawcza

Recenzowana rozprawa doktorska podejmuje tematykę badawczą bardzo istotną, nie tylko w aspekcie teoretycznym, ale i praktycznym - kontraktów menedżerskich zawieranych przez spółki z udziałem Skarbu Państwa, spółki komunalne, przedsiębiorstwa państwowe, instytucje kultury czy podmioty lecznicze. Problematyka kontraktu menedżerskiego w zamówieniach publicznych ma doniosłe znaczenie dla praktyki, choć nadal nie jest dostatecznie opracowana pod względem teoretycznym. Kontrakt menedżerski ma zastosowanie nie tylko w sektorze prywatnym, lecz także w sferze publicznej. Swoboda zastosowania kontraktu menedżerskiego w sektorze prywatnym wynika wprost z zasady wolności umów, natomiast w sferze publicznej swoboda ulega pewnym ograniczeniom, ponieważ nie zawsze dopuszczona zostaje możliwość zawarcia umowy cywilnoprawnej z osobą zarządzającą instytucją. Odpłatny charakter świadczenia jakim jest kontrakt menedżerski wymaga przestrzegania procedur Prawa zamówień publicznych, jeżeli zamawiający przynależy do sektora publicznego. Wyłączenie stosowania przepisów zamówieniowych może nastąpić jedynie w przypadkach określonych w ustawie. Kwestia

stosowania do umów o zarządzanie instytucją publiczną przepisów Prawa zamówień publicznych budzi liczne wątpliwości. Jak pokazuje praktyka, co zauważa Doktorantka tylko nieliczne instytucje kultury udzielają zamówień mających za przedmiot zarządzanie nimi w trybach wynikających z Prawa zamówień publicznych. Zważywszy, że sposób wyboru menedżera został określony jedynie w przypadku kierownika podmiotu leczniczego niebędącego przedsiębiorcą, powyższe zagadnienie stanowi interesujący obszar badawczy.

W tym stanie rzeczy, wybór tematu rozprawy należy ocenić jednoznacznie pozytywnie. Warto również podkreślić, że dotychczas w literaturze przedmiotu brak kompleksowego opracowania dotyczącego kontraktu menedżerskiego, które poddawałoby szczegółowemu badaniu wszystkie czynności menedżera składające się na jego świadczenie niepieniężne, a tym bardziej analizę kontraktu menedżerskiego zawieranego z uwzględnieniem ograniczeń wynikających z przepisów Prawa zamówień publicznych.

Głównym celem recenzowanej rozprawy uczyniono rozwiązanie problemu badawczego – uzyskanie odpowiedzi na pytanie czy w ramach kontraktu menedżerskiego przeważają czynności prawne, czy czynności faktyczne, a także w jaki sposób należy zakwalifikować umowę o zarządzanie. W tym celu sformułowano szczegółowe problemy badawcze, które uczyniono przedmiotem analizy dokonanej w poszczególnych rozdziałach pracy:

- 1) czy do umów o zarządzanie instytucją publiczną należy stosować Prawo zamówień publicznych?
- 2) czy normy prawne określające dany typ umowy nazwanej zawierają elementy charakteryzujące dany stosunek prawny?
- 3) czy *essentialia negotii* danej umowy są uregulowane w przepisach prawa ?
- 4) jakie elementy umowy pozwalają przyporządkować ją do kategorii umów nazwanych bądź umów nienazwanych ?
- 5) jakie znaczenie mają czynności faktyczne wchodzące w zakres przedmiotu umowy?
- 6) czy w przypadku kontraktu menedżerskiego powstanie sporu pomiędzy stronami nie stanowi przeszkody do dalszego wykonywania umowy?

W ramach prowadzonych badań Doktorantka konsekwentnie prowadzi rozważania dążąc do odpowiedzi na postawione przez siebie pytania badawcze, korzystając z różnych metod badawczych ze względu na charakter opracowania. Autorka korzystała w pierwszej kolejności z metody historycznej, co pozwoliło na przedstawienie genezy kontraktu menedżerskiego oraz genezy zastępstwa w prawie publicznym i prawie prywatnym.

W ramach analizy prawnoporównawczej, badaniu poddano porządek prawny: Niemiec, Włoch i Francji, bazując na właściwych aktach prawnych oraz poglądach przedstawicieli doktryny.

Zauważyć trzeba, że wykorzystano również metodę empiryczną poprzez sondaż telefoniczny, aby ustalić zakres wykorzystania kontraktu menedżerskiego w poszczególnych instytucjach publicznych i spółkach. Metodę dogmatyczną wykorzystano do ustalenia przepisów właściwych dla omawianych zagadnień, zastosowanie tej metody pozwoliło na zakwalifikowanie czynności menedżera do kategorii czynności prawnych oraz czynności faktycznych. Z kolei dla zagadnień zastosowania kontraktu menedżerskiego w praktyce powrócono do badań empirycznych, przeprowadzonych w oparciu o informacje publikowane na stronach internetowych spółek komunalnych oraz spółek z udziałem Skarbu Państwa, zamieszczanych zwłaszcza w Biuletynie Informacji Publicznej, uwzględniono również pojedyncze przykłady umów z sektora prywatnego. Metoda empiryczna i analityczna została zastosowana podczas oceny zakresu czynności składających się na świadczenie niepieniężne menedżera.

2. Konstrukcja monografii naukowej

Rozprawa składa się z siedmiu rozdziałów, w których poruszone zostały zagadnienia istotne dla ulokowania umowy o zarządzanie w prawie polskim oraz kwestie szczególne wynikające z zastosowania kontraktu menedżerskiego w zarządzaniu instytucjami publicznymi, zobowiązanymi do stosowania przepisów Prawa zamówień publicznych. W opracowaniu wyodrębniono *Wstęp*, w którym Autorka określiła zagadnienia będące przedmiotem rozprawy, takie jak wybór tematu pracy, cele pracy i metody badawcze. W *Zakończeniu* nawiązano z kolei do wyznaczonego celu badawczego oraz przedstawiono wyniki badań.

Struktura pracy nie jest doskonała, brakuje pewnej konsekwencji ze strony Doktorantki, która w trzech rozdziałach pracy przedstawia zagadnienia wprowadzające w ramach podrozdziału „Uwagi ogólne”, w pozostałych rozdziałach rezygnując z takiej formuły. W spisie treści pominięto rozdział VI, chociaż został on wyodrębniony w treści pracy. W mojej ocenie krytycznie ocenić należy zakłócenie proporcji pomiędzy rozdziałami, ograniczono rozdział V rozprawy - poświęcony kwalifikacji prawnej kontraktu menedżerskiego do zaledwie 3 podrozdziałów, tymczasem rozdział VI składa się z 9 podrozdziałów.

3. Ocena merytoryczna rozprawy

3.1. W rozdziale pierwszym przedstawione zostały zagadnienia ogólne, do których należy zaliczyć rys historyczny, analizę prawnoporównawczą oraz informacje dotyczące specyfiki umów zawieranych w oparciu o przepisy Prawa zamówień publicznych. W rozdziale tym postawione zostało m.in. pytanie badawcze, czy do umów o zarządzanie instytucją publiczną należy stosować Prawo zamówień publicznych. Podkreślić trzeba bardzo szczegółową analizę kontraktu menedżerskiego dokonaną na tle prawnoporównawczym w takich krajach jak Francja, Włochy i Niemcy (s.40-48). Pozostaje jednak pewnie niedosyt na temat tego w jakim zakresie kontrakt menedżerski jest wykorzystywany w sektorze publicznym w krajach takich jak Francja, Włochy czy Niemcy.

Zgadzam się z tezą zaprezentowaną przez Doktorantkę w tym rozdziale, iż zarządzanie państwową osobą prawną nie wymaga szczególnych rozwiązań proceduralnych określających zasady wyboru menedżera, ponieważ kwestie te regulują przepisy Prawa zamówień publicznych. Za równie trafne należy uznać spostrzeżenia dotycząc zastosowania procedur negocjacyjnych i konkursowych na potrzeby wyłonienia menedżera. Przedmiot umowy o zarządzanie jest tak złożony i nietypowy, że jego ujęcie wprost, z uwzględnieniem wymagań art. 99 Pzp, jest niezwykle trudne, co przemawia za wyborem trybów przetargowo-negocjacyjnych. Dlatego też z uwagi na brak możliwości sformułowania jednoznacznego i wyczerpującego opisu przedmiotu zamówienia, ze względu na szeroki zakres obowiązków zarządczych, tryb podstawowy, przetargu nieograniczonego czy przetargu ograniczonego nie jest raczej rekomendowany.

3.2. W rozdziale drugim pracy Doktorantka poddała analizie przedmiot zamówienia na zarządzanie instytucją publiczną. W ramach prowadzonych badań Autorka poszukiwała odpowiedzi na pytanie, jakie czynności należy uznać za przeważające w ramach umowy o zarządzanie – czynności prawne czy czynności faktyczne. Kwalifikacja ta zdaniem Autorki ma doniosłe znaczenie teoretyczne, ponieważ stanowi bazę do dalszych rozważań w przedmiocie kwalifikacji prawnej kontraktu menedżerskiego. Doktorantka podjęła próbę ustalenia obowiązków menedżerskich i związanych z nimi czynności, co nie było łatwym zadaniem, ponieważ w polskim prawie brakuje określenia, co jest przedmiotem umowy o zarządzanie instytucją publiczną. Z uwagi na powyższe Autorka odwołała się do praktyki wskazując na elementy związane z zarządzaniem (s.91-93). Autorka trafnie zauważyła brak definicji legalnej pojęcia „zarządzanie”. Pojęcie „zarządu” w literaturze przedmiotu

rozpoznawane jest na trzech płaszczyznach, po pierwsze – charakteru prawnego składającego się na pojęcie „czynności”, po drugie – sytuacji prawnej realizującego zarząd, po trzecie – zakresu przedmiotowego czynności zarządu.

Doktorantka wskazuje, że wykonywanie swoich obowiązków, menedżer zarządzający instytucją powinien rozpocząć od analizy w jakim stanie znajduje się instytucja publiczna (osoba prawna) oddawana w zarząd, prowadząc audyt oceniający sytuację prawną i faktyczną, a zwłaszcza ekonomiczną (s.98). Podstawowym celem badania stanu prawnego powinno być uzyskanie przez menedżera możliwie jak najszerszych informacji o instytucji oddawanej do zarządzania, m.in. ustalenie struktury organizacyjnej, wartości składników majątkowych i niemajątkowych zarządzanego przedsiębiorstwa, zawartych umów oraz zobowiązań względem podmiotów trzecich. Przeprowadzenie audytu oraz opracowanie polityki rozwoju, stanowią czynności faktyczne, które w bezpośredni sposób przekładają na efekty pracy menedżera. Równie istotne, jak zauważa Autorka z perspektywy efektywności zarządzania jest kierowanie personelem. W mojej ocenie, przeprowadzonej w tym miejscu analizie regulaminów (regulamin organizacyjny, regulamin pracy, regulamin wynagradzania, regulamin zakładowego funduszu świadczeń socjalnych) poświęcono zbyt dużo uwagi (s.104-114).

3.3.W rozdziale trzecim przedstawione zostały ograniczenia zasady swobody kształtowania stosunku menedżerskiego, jakie wynikają z przepisów Prawa zamówień publicznych, w szczególności ograniczenie swobody wyboru kontrahenta czy zmian umowy o zamówienie publiczne. W rozdziale tym dokonano przeglądu klauzul obligatoryjnych kontraktu menedżerskiego, jakie instytucje publiczne zobowiązane są wprowadzić w oparciu o przepisy Prawa zamówień publicznych, ustawy o przedsiębiorstwach państwowych, ustawy o działalności kulturalnej, ustawy o działalności leczniczej czy ustawy o zasadach zarządzania mieniem państwowym, Prawa autorskiego oraz ustawy o finansach publicznych. Jak zauważa Doktorantka menedżer w ramach kontraktu menedżerskiego zobowiązany jest wykonać wiele świadczeń składających się na zarządzanie podmiotem. Złożoność czynności menedżera oraz ich zróżnicowany charakter skutkuje często tym, że w umowie są one sformułowane w sposób dość ogólny, ograniczony do zarządzania podmiotem, prowadzenia spraw oraz reprezentacji podmiotu na zewnątrz, co powoduje że wiele kwestii pozostaje niesprecyzowanych (s.156). Dlatego jak podkreśla Autorka podczas wykonywania swoich obowiązków menedżer powinien pamiętać o zwiększeniu efektywności podmiotu oddanego do zarządzania. Za merytorycznie istotny uznać należy ten fragment

rozważań, w którym Autorka wskazuje klauzule dodatkowe wynikające z wnioskowania *per analogiam*. Do takich postanowień umowy zaliczając klauzule: dotyczące obowiązku zachowania poufności, o zakazie konkurencji i konflikcie interesów, dotyczące własności intelektualnej, o zwolnieniu od obowiązku wykonywania czynności na określony czas, o zabezpieczeniu należytego wykonania umowy.

Autorka przechodzi następnie do rozważań na temat ograniczenia swobody kontraktowej pod rygorem unieważnienia umowy odnosząc się do przepisów Prawa zamówień publicznych. Wymaga odnotowania, że prowadzone w tym miejscu rozważania w kontekście art. 457 ust. 1 pkt 1 Pzp dotyczą zagadnienia, które w orzecznictwie i doktrynie budzi rozbieżności (s.185). Doktorantka umiejętnie dokonuje analizy poglądów w tym zakresie przychylając się do objęcia hipotezą art. 457 ust. 1 pkt 1 Pzp również przypadków udzielenia zamówienia z naruszeniem przepisów Pzp, które miały wpływ na wynik postępowania, co należy uznać za słuszne.

3.4.Rozdział czwarty obejmuje swoim zakresem świadczenie usług menedżerskich. Autorka podkreśla, że umowa o zarządzanie zaliczana jest do umów starannego działania, odwołując się do orzecznictwa sądów powszechnych, zgodnie z którym umowa o zarządzanie przedsiębiorstwem generuje zobowiązanie starannego działania, nie zaś zobowiązanie rezultatu (s.192). Autorka przechodzi następnie do rozważań na temat osobistego charakteru powinności menedżerskich, wskazując iż kontrakt menedżerski opiera się na zaufaniu zamawiającego do menedżera oraz jego umiejętnościach (s.194).

Autorka odnosi się również do obowiązku informowania zamawiającego o sytuacji rzeczywistej w powierzonych instytucji, komentując nie tylko wymóg okresowego raportowania o przebiegu umowy ale również sprawozdania, które powinno obejmować cały okres obowiązywania kontraktu menedżerskiego. W ramach omawianej jednostki redakcyjnej Doktorantka odnosi się do kwestii wynagrodzenia menedżera (s.201), a także obowiązku współdziałania zamawiającego z menedżerem podczas wykonywania jego świadczenia, wskazując obszary współdziałania stron (s.212).

Autorka przechodzi następnie do rozważań na temat odpowiedzialności kontraktowej stron. Jak podnosi Doktorantka odpowiedzialność menedżera w ujęciu zadaniowym obejmuje swoim zakresem zachowanie dobrego stanu powierzonych instytucji, a także odpowiednich efektów jej działalności, natomiast odpowiedzialność kontraktowa zamawiającego łączy się z niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem zapłaty wynagrodzenia, a także z zaniedbaniem zwrotu kosztów (wydatków) lub udzielania zaliczki.

3.5. Rozdział piąty stanowi, jak podkreśla sama Doktorantka podsumowanie rozważań o kwalifikacji kontraktu menedżerskiego – w oparciu o badania zawarte w rozdziałach drugim, trzecim i czwartym dokonana zostaje kwalifikacja prawna umowy o zarządzanie i przyporządkowanie jej do właściwego typu umowy w systemie umów obligacyjnych.

Przy kwalifikacji kontraktu menedżerskiego Autorka posłużyła się metodą typologiczną by określić, czy powinien on być zakwalifikowany jako umowa nazwana, samodzielny typ nowej umowy, podtyp umowy zlecenia lub podtyp umowy o świadczenie usług na warunkach zlecenia z art. 750 KC czy też inny typ umowy nienazwanej. Zauważyć trzeba, iż w doktrynie brak jednolitego stanowiska, co do natury kontraktu menedżerskiego, co zauważa Doktorantka prezentując różne pogody dotyczące przedmiotowego zagadnienia (s.252-253). Kontrakt menedżerski, zgodnie z przeważającym poglądem doktryny, należy zaliczyć do kategorii umów cywilnoprawnych, których przedmiotem jest zarządzanie całym przedsiębiorstwem lub jego częścią albo instytucją. Jak podkreśla Doktorantka za elementy dominujące uznać należy czynności prawne, z kolei czynności faktyczne są mniej doniosłe. Wnioski odnośnie podziału czynności w ramach modelu empirycznego kontraktu menedżerskiego stanowią podstawę do ulokowania tej umowy w kategorii umów mieszanych *sensu stricto*, łączącej w obrębie jednolitego świadczenia menedżera dwa typy kontraktu: umowę zlecenia i umowę o świadczenie usług na warunkach zlecenia, o której mowa w art. 750 KC (s.255). W konkluzji Autorka stwierdza, że kontrakt menedżerski jest kontraktem o świadczeniu mieszanym zakładającym, że elementy dotyczące czynności faktycznych przynależą do odrębnego względem zlecenia typu kontraktowego (s.266).

3.6. W rozdziale szóstym Doktorantka konsekwentnie podtrzymuje tezę, iż odpłatny charakter usług - kontrakt menedżerski podlega reżimowi Prawa zamówień publicznych, jeżeli zamawiający przynależy do sektora publicznego. W ramach rozdziału przedstawiona została procedura wyboru menedżera zgodnie z przepisami Prawa zamówień publicznych. Autorka szczegółowo prezentuje kolejne etapy przygotowania postępowania, wskazując iż analiza potrzeb jest konieczna bez względu na wartość zamówienia (s. 269). Jakkolwiek osobiście zgadzam się z takim twierdzeniem, to trzeba zauważyć, że poprzez usytuowanie przepisu art.83 w dziale II Pzp zatytułowanym „*Postępowanie o udzielenie zamówienia klasycznego o wartości równej lub przekraczającej progi unijne*” analiza dotyczy tylko zamówień o takiej wartości. Nie ma oczywiście przeszkód, by analiza była sporządzana fakultatywnie dla zamówień o wartości mniejszej niż progi unijne lub przez innych zamawiających, nie ma ona jednak charakteru obligatoryjnego w przypadku takich postępowań. Słusznie podkreśla

Autorka, że analizując potrzeby i wymagania dla postępowania o udzielenie zamówienia na zarządzanie instytucją publiczną, zamawiający powinien w pierwszej kolejności, przeanalizować zakres potencjalnych usług zarządczych, jakie zamierza powierzyć innej osobie, a następnie rozważyć jej umocowanie w strukturze organizacyjnej (s.271).

Autorka odniosła się też do wyczerpującego i przejrzystego opisu przedmiotu zamawianych usług zarządczych, który ma kluczowe znaczenie dla porównywalności ofert składanych w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego. W ramach omawianej jednostki Doktorantka odwołując się do specyfiki umowy na zarządzanie, sprawnie wykazuje skuteczność trybów negocjacyjno-przetargowych w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego na wybór menedżera (s.280). Autorka rozważa również możliwość zastosowania konkursu do wyboru menedżera, zauważając iż przesłanki zastosowania konkursu ziszczą się jedynie dla prac obejmujących swym zakresem opracowanie koncepcji zarządzania podmiotem. Doktorantka podkreśla, że zastosowaniu trybu przetargowego na powierzenia zarządu instytucją publiczną powinno mieć charakter wyjątkowy, co należy uznać za bezsporne (s.296).

Autorka przechodzi następnie do rozważań na temat wyboru oferty najkorzystniejszej, akcentując znaczenie kryteriów oceny ofert określanych przez jednostki zamawiające (s.300), a także komentuje zagadnienie zaskarżenia wyboru oferty najkorzystniejszej oraz obowiązku zawarcia umowy finalnej.

3.7. Praca nie byłaby kompletna, gdyby nie rozważania zawarte w rozdziale siódmym, gdzie omówione zostały najistotniejsze zagadnienia związane z modyfikacją umowy o zamówienie publiczne, do których należą takie kwestie jak zmiany istotne i nieistotne umów o zamówienie publiczne, wykonanie prawa opcji czy też dopuszczalność ugodowego sposobu rozstrzygania sporów. Na podkreślenie zasługuje analiza prawa opcji w zamówieniach publicznych. Autorka dokonał w tym miejscu przeglądu poglądów doktryny (s.325-328), zdaniem recenzentki, zabrakło jednak wniosków samej Doktorantki.

W *Zakończeniu* Autorka dokonała podsumowania poczynionych w toku badań rozważań wskazując, iż kontrakt menedżerski praktykowany w sektorze publicznym jest umową cywilnoprawną o charakterze obligacyjnym, rozwijającą się pod wpływem wytycznych urzędowych, posiadającą wyraźną specyfikę majątkową, podlegającą reżimowi Prawa zamówień publicznych, także w sferze zamówień sektorowych. Doktorantka podkreśla specyfikę kontraktu menedżerskiego, przede wszystkim w zakresie jego charakteru prawnego. Za zasadny wskazać należy postulat *de lege ferenda* o potrzebie awansowania kontraktu

menedżerskiego do grupy umów nazwanych i ulokowania tej złożonej konstrukcji w ramach podtypu umowy zlecenia. Należy również zgodzić się ze stanowiskiem Doktorantki, że na poprawę funkcjonowania kontraktu menedżerskiego w zamówieniach publicznych może wpłynąć usprawnienie regulacji ustawowej, ale także upowszechnienie wzorców i dobrych praktyk zwłaszcza przez Urząd Zamówień Publicznych.

Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, że Autorka zrealizowała zamierzony cel badań, określony we *Wstępie* rozprawy, a sformułowane wnioski są przekonująco uzasadnione.

4. Wykaz źródeł i opracowanie redakcyjne

Wykaz wykorzystanej literatury należy uznać za niezwykle obszerny. Liczy 695 pozycji publikacyjnych (książkowych, artykułów). Wśród wykorzystanych źródeł znajduje się znacząca liczba pozycji obcojęzycznych. Autorka posiłkuje się również orzecnictwem sądów polskich - 332 orzeczenia oraz sądów zagranicznych - 33 orzeczenia. Strona dokumentacyjna rozprawy zasługuje na pozytywną ocenę. Starannie został opracowany aparat przypisów, które sporządzone są w sposób precyzyjny i przejrzysty. W recenzowanej rozprawie przypisy wypełniają swoją podstawową funkcję, tj. wskazanie źródeł, na których opiera się zawarta w niej analiza. Z punktu widzenia poprawności formalnej recenzowana rozprawa doktorska w pełni odpowiada standardom odnoszącym się do prac doktorskich. Napisana jest językiem, który wskazuje na biegłość Doktorantki w poruszaniu się w analizowanej tematyce. Drobne błędy literowe pozostają bez wpływu na wartość merytoryczną i naukową rozprawy.

Z obowiązku recenzenta wskazać należy:

- przypisy do których odsyła Doktorantka na stronie 280 od 1156 do 1160 znajdują się na stronie 281.

5. Osiągnięty rezultat badawczy oraz jakość naukowej refleksji

Podjmując się całościowej oceny rozprawy Pani Żanety Urbaniak podkreślenia wymaga walor naukowy i poznawczy pracy. Recenzowana rozprawa jest oryginalnym rozwiązaniem problemu naukowego w obszarze Prawa zamówień publicznych. Stanowisko powyższe odnoszę, w szczególności, do przedmiotu analiz naukowych oraz ustaleń, które zostały przez Autorkę poczynione w ramach podjętych badań. Opracowanie jest wystarczająco rozbudowane, a uwagi są dostatecznie szczegółowe. Istotne miejsce w recenzowanym opracowaniu zajmują odniesienia do regulacji prawnych oraz przywoływanie

poglądów innych autorów. Przedstawione przez Doktorantkę zagadnienie nie jest przy tym pozbawione refleksji naukowej. Rozważania w rozprawie są wartościowe merytorycznie. Charakterystyczne dla recenzowanej monografii jest dokonanie przez Autorkę zestawienia prowadzonych analiz i ustaleń o stanie prawa z jednej strony z praktyką jego urzeczywistniania z drugiej.

6. Konkluzja

Przechodząc do ogólnej oceny trzeba stwierdzić, że rozprawa doktorska Pani Żanety Urbaniak zasługuje na wysoką ocenę zarówno ze względu na podjęty temat, sposób jego ujęcia, jak i sformułowane wnioski. Jest to opracowanie o dobrej wartości naukowej oraz dużej wartości praktycznej. Konkludując, rozprawa doktorska Pani mgr Żanety Urbaniak spełnia warunki stawiane przez ustawę z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tekst jedn. Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, z późn. zm.), stanowiąc oryginalne rozwiązanie problemu naukowego i wykazując jednocześnie ogólną wiedzę teoretyczną Autorki oraz umiejętność samodzielnego prowadzenia pracy naukowej. W związku z powyższym, uzasadnione będzie dopuszczenie Pani Żanety Urbaniak do dalszych stadiów postępowania w sprawie nadania stopnia doktora nauk prawnych.

Dlatego z przekonaniem stawiam wniosek o dopuszczenie do publicznej obrony.

Katowice, dnia 20 stycznia 2025 r.